

شناسایی و تکثیر آلل‌های خودناسازگاری در برخی از ژنوتیپ‌های آلو با استفاده از روش واکنش زنجیره‌ای پلیمرز

مرضیه اتحادپور (۱)، محمدرضا فتاحی مقدم (۲)، ذبیح اله زمانی (۳)

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد ۲ و ۳- دانشیار گروه علوم باغبانی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران
به نظر می‌رسد که بیشتر ژنوتیپ‌های آلو خودناسازگار بوده و جهت تشکیل میوه کافی به دگرگرفته افشانی نیاز دارند. در این بررسی، ژنوتیپ‌های S-RNase مربوط به ۳۴ ژنوتیپ آلو از مناطق مختلف کشور به همراه ۵ رقم تجاری و نمونه میروبالان بوسیله تکثیر آلل‌های S با جفت آغازگرهای دژنره و به روش PCR مورد مطالعه قرار گرفت. با استفاده از جفت آغازگرهای دژنره EM PC2consFD/ EM PC3consRD تعداد ۲۳ باند در محدوده ۱۸۳۰-۳۲۰ جفت باز مشاهده شد که ۱۴ باند مربوط به آلل‌هایی بودند که قبلاً توسط سایر محققین گزارش شده بودند و ۹ باند جدید بود. در ژنوتیپ‌های مورد بررسی، ۲۳ ژنوتیپ تعداد دو باند نشان دادند که هتروزیگوتی در این مکان را نشان می‌دهد و بقیه ژنوتیپ‌ها فقط یک باند نشان دادند. بر اساس نتایج به دست آمده آلل‌های S_c، باند ۶۲۱ bp و S_i بیشترین فراوانی را در ژنوتیپ آلوهای ایرانی داشتند که آلل S_c بیشترین فراوانی را در جمعیت ولیان کرج نشان داد. جفت آغازگر دژنره PaConsI-F/ EM PC5consRD تعداد ۱۴ باند در محدوده ۲۴۹۵-۸۷۵ جفت باز در ژنوتیپ‌های مورد بررسی ایجاد کرد. نتایج این بررسی نشان داد که PCR یک روش سریع و مؤثر برای تعیین ژنوتیپ‌های خودناسازگاری در آلو می‌باشد.

کلمات کلیدی: خودناسازگاری گامتوفیتیک، *Prunus saliciana*، آغازگرهای دژنره، آلل‌های S-RNase

مقدمه:

شناسایی آلل‌های خودناسازگاری جهت انتخاب صحیح درختان گرده‌زا و افزایش عملکرد در باغهای تجاری و همچنین در برنامه‌های اصلاحی به منظور اطمینان از موفقیت در تلاقیهای کنترل شده حائز اهمیت می‌باشد. هدف این بررسی شناسایی آلل‌های ناسازگاری در ژنوتیپ‌های آلو موجود در ایران و چند ژنوتیپ تجاری با استفاده از واکنش زنجیره‌ای پلیمرز بوده است.

مواد و روش‌ها:

مواد گیاهی در این تحقیق شامل ۳۴ ژنوتیپ آلو موجود در ایستگاه تحقیقات گروه علوم باغبانی دانشگاه تهران در کرج که از مناطق مختلف کشور جمع آوری شده است به همراه ۵ رقم تجاری و نمونه میروبالان بودند (جدول ۱).

جدول (۱) اسامی ژنوتیپ‌های آلو مورد بررسی

شماره ژنوتیپ	شماره ژنوتیپ	شماره ژنوتیپ	شماره ژنوتیپ	شماره ژنوتیپ	شماره ژنوتیپ	
86-n-4	۳۱	برجی، نیشابور ۲	۲۱	4M-47	۱۱	جواهرده ۱
18-3	۳۲	آلو وحش،	۲۲	86-4mm-15	۱۲	جواهرده ۲
86-b3-4	۳۳	آلو شیرین هسته جدا (چناران)	۲۳	ولیان ۱	۱۳	جواهرده ۳
درگری	۳۴	اسجیل (چناران)	۲۴	ولیان ۲	۱۴	جواهرده ۴
سانتاروزا	۳۵	آلوچه کلات نادر ۲	۲۵	ولیان ۳a	۱۵	4M-63
شاپرون	۳۶	آلوچه کلات نادر ۴	۲۶	ولیان ۳b	۱۶	4M-25
مجار	۳۷	ب، نام ۱	۲۷	ولیان ۴	۱۷	4M-91
شاپرو	۳۸	۸۶-۵۱-۳	۲۸	ولیان ۵	۱۸	4M-69
قطره طلا	۳۹	ب، نام ۲	۲۹	ولیان ۶	۱۹	4M-44
میروبالان	۴۰	n-1	۳۰	برجی، نیشابور ۱	۲۰	4M-12

استخراج DNA از نمونه های برگگی و با استفاده از روش موری و تامسون (۱۹۸۰) با اندکی تغییرات صورت گرفت. برای تکثیر عمومی آلل‌های S از جفت آغازگر دژنره ایبترون دوم شامل آغازگر پیش‌رو EM PC2consRD و پس‌رو EM

PC3consRD و جفت آغازگر دژنره جفت اینترون شامل آغازگر پیشرو PaConsi-F (Sonneveld et al., 2003) با آغازگر پسرو EM PC5consRD استفاده گردید. الکتروفورز محصول PCR روی ژل آگارز انجام گردید. رنگ آمیزی ژل در محلول اتیدیوم انجام شد. اندازه باندهای تکثیر یافته در ارقام آلو با استفاده از نشانگر اندازه یک کیلو جفت بازی (ساخت شرکت Fermentase به شماره کاتالوگ ۰۳۳۱ SM) مقایسه شدند. اندازه آللهای S آلو که توالی یابی آنها در NCBI گزارش شده بدست آمدند و با اندازه باندهای بدست آمده در این بررسی مقایسه شدند.

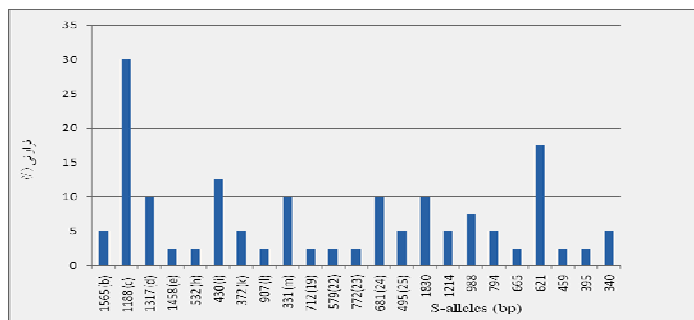
نتایج و بحث: بر اساس نتایج بدست آمده از تکثیر آللهای S آلو بوسیله جفت آغازگر مربوط به اینترون دوم هسته‌دارها، ۲۳ باند با اندازه‌های ۱۸۳۰-۳۲۰ مشاهده شد که ۱۴ آلل آن قبلاً شناسایی شده بود و ۹ باند با طول‌های متفاوت بدست آمد (جدول ۲). در ژنوتیپ‌های مورد بررسی، ۲۳ ژنوتیپ دو باند نشان دادند که نشان دهنده هتروزیگوت بودن مکان S آنها می‌باشد بقیه ژنوتیپ‌ها فقط یک باند نشان دادند که ممکن است به دلیل هموزیگوت بودن در مکان S باشد (جدول ۳). ژنوتیپ‌هایی که دارای یک آلل S مشترک هستند سازگاری نسبی با یکدیگر داشته و پتانسیل پایینی به عنوان کرده دهنده برای یکدیگر دارند. در این پژوهش آلل خودباروری (S_e) در ژنوتیپ‌های ویان ۴، n-1 و آلوی وحشی شناسایی شد. آلل S_e به عنوان آلل خودسازگاری در آلو شناخته شده است که معادل S₅ است. Halasz (۲۰۰۷) طول باند bp ۱۴۵۰ را با استفاده از آغازگر EM PC2consFD/ EM PC3consRD برای S_e در نظر گرفتند.

جدول ۲) اندازه باندهای مشاهده شده، اندازه نزدیکترین آلل در NCBI و تفاوت آلل‌های مشاهده شده با آلل‌های متناظر در NCBI

اندازه باندهای مشاهده شده	نزدیکترین آلل نام	اندازه باندهای مشاهده شده	نزدیکترین آلل نام		
(bp)	در آلل	(bp)	در آلل		
	NCBI (bp)		NCBI (bp)		
S _k	372	364	S _b	1565	1574
S _m	331	326	S _e	1458	1430
		* اندازه باندهای جدید مشاهده	S _d	1317	1317
S _{II}	-	1214	S _c	1188	1181
S _{III}	-	988	S ₁	907	923
S _{IV}	-	794	S ₂₃	772	768
S _V	-	665	S ₁₉	712	731
S _{VI}	-	621	S ₂₄	681	692
S _{VII}	-	459	S ₂₂	579	596
S _{VIII}	-	395	S _h	532	534
S _{IX}	-	340	S ₂₅	495	505
			S _i	430	412

* نام باندهای جدید با حروف یونانی مشخص شده است.

بر اساس نتایج بدست آمده با استفاده از روش PCR آلل S_c، باند ۶۲۱ و آلل S_i بیشترین فراوانی را در ژنوتیپ‌های آلو ایرانی داشتند که آلل S_c بیشترین فراوانی (۱۷/۱ درصد) را در جمعیت ویان کرج نشان داد. (شکل ۱).

شکل ۱) مقایسه فراوانی نسبی آلل‌های S در ژنوتیپ‌های مورد بررسی آلو با استفاده از جفت آغازگر EM PC3consRD/ EM PC2consFD/

تعداد ۱۴ باند با اندازه‌های ۲۴۹۵-۸۷۵ با استفاده از جفت آغازگر مربوط به هر دو اینترون مشاهده گردید. به دلیل عدم وجود توالی‌های مربوط به اینترون اول در NCBI، نوع آلل تکثیر شده با این روش مشخص نگردید.

جدول ۳) طول باند S در ژنوتیپ‌های مورد مطالعه با استفاده از دو جفت آغازگرهای EM PC2consFD/ EM PC3consRD و PaConsI-F/ EM PC5consRD

شماره	رقم	ژنوتیپ	اندازه	باند	شماره رقم	ژنوتیپ	اندازه	باند	شماره رقم	ژنوتیپ	اندازه	باند مشاهده شده
۱	جواهرده ۱	S _c	۱۶۶۰, ۱۹۰۵	۲۱	برج، نیشابور ۲	S _{VIII}	۱۰۷۰, ۱۶۶۰					
۲	جواهرده ۲	S _c	۱۰۲۰, ۱۶۶۰	۲۲	آلوی وحشی	S _I S _e	۱۶۶۰, ۲۴۹۵					
۳	جواهرده ۳	S _d S _m	۱۶۶۰	۲۳	آلوی شیرین	S _{II} S _i	۱۲۵۰, ۱۸۰۰					
۴	جواهرده ۴	S _{IV} S ₂₅	۱۱۷۰, ۱۶۶۰	۲۴	اسجیل، (چناران)	S _{VII}	۱۰۷۰					
۵	4M-63	S _d	۱۶۶۰, ۲۱۴۱	۲۵	آلوچه کلات	S _I S _{VI}	۱۸۰۰ و ۲۴۹۵					
۶	4M-25	S ₂₄ S _I	۱۵۲۰, ۲۴۹۵	۲۶	آلوچه کلات	S _c S _{VI}	۱۳۹۰, ۱۹۰۵					
۷	4M-91	S _d S _m	۹۴۰, ۲۱۴۱	۲۷	ب، نام ۱	S _{VI} S _m	۸۷۵					
۸	4M-69	S _I S _d	۲۰۵۳ و ۲۴۹۵	۲۸	۸۶-۵۱-۳	S _{VI} S _V	۱۰۲۰, ۱۲۵۰					
۹	4M-44	S _c S _{III}	۱۶۶۰, ۱۹۰۵	۲۹	ب، نام ۲	S ₂₃ S _i	۱۵۲۰					
۱۰	4M-12	S _c	۱۹۰۵	۳۰	n-1	S _e S _I	۲۱۴۱, ۲۴۹۵					
۱۱	4M-47	S _c S _{III}	۱۲۵۰, ۱۹۰۵	۳۱	86-n-4	S _{VI}	۱۶۶۰, ۲۱۴۱					
۱۲	86-	S ₂₂ S ₂₄	۱۳۹۰, ۱۶۶۰	۳۲	18-3	S _{VI} S _c	۱۹۰۵					
۱۳	ولیان ۱	S _{IX}	۱۰۲۰, ۱۶۶۰	۳۳	86-b3-4	S _i	۱۱۷۰					
۱۴	ولیان ۲	S _c	۱۰۲۰, ۲۰۵۳	۳۴	درگزی	S _k S ₂₄	-					
۱۵	ولیان ۳a	S _c S _I	۱۰۲۰, ۱۶۶۰	۳۵	سانتاروزا	S _b S _c	۱۹۰۵, ۲۲۸۰					
۱۶	ولیان ۳b	S _{IX}	۸۷۵, ۹۴۰	۳۶	شایرون	S _b S _c	۱۹۰۵, ۲۲۸۰					
۱۷	ولیان ۴	S _e	۲۱۴۱	۳۷	مجار	S _{I9} S ₂₄	۱۳۹۰, ۱۵۲۰					
۱۸	ولیان ۵	S _k	۱۰۲۰, ۹۴۰	۳۸	شایرو	S _h S _i	۱۰۷۰, ۱۲۵۰					
۱۹	ولیان ۶	S _c	۱۹۰۵	۳۹	قطره طلا	S _{IV} S ₂₅	۱۱۷۰, ۱۳۹۰, ۱۵۲۰, ۲۲۸۰					
۲۰	برج	-	-	۴۰	میروبالان	S _k S ₂₄	-					

سازگاری و عدم سازگاری در گرده‌افشانی بین ژنوتیپ‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و با تعیین دقیق آلل‌های ناسازگاری در برنامه‌های اصلاحی می‌توان از آن‌ها استفاده کرد و مشکلات موجود بر سر راه تشکیل میوه را برداشت و در صورت احداث باغ‌های جدید از خسارت احتمالی وارده جلوگیری کرد. لازم است مطالعات در این زمینه برای تعیین تطابق گلدهی ارقام و مشخص نمودن دوره گرده‌افشانی موثر ادامه یابد.

- Halasz, J. 2007. DNA-based S-genotyping of Japanese Plum and Pluot cultivars to clarify incompatibility relationship. *HortScience*. 42:46–50.
- Hegedus, A. and Halasz, J. 2006. Self- incompatibility in plums (*prunus salicina* Lindl., *prunus cerasifera* Ehrh. and *prunus domestica* L.). *International Journal of Horticultural Science*. 12: 137–140.
- Lopez, M., Vargas, F.J. and Batlle, I. 2006. Self-incompatibility in almond genotypes: A review. *Euphytica* 150:1-16.

Identification and amplification of self incompatibility alleles in some plum genotypes by PCR

It seems that most Japanese plum-type cultivars are self-incompatible and cross pollination is necessary to ensure fruit set. In this study, the S-RNase genotype of 36 plum genotypes from different area of Iran, four commercial cultivars and Mirobolan cultivar were determined by PCR amplification of the S-RNase gene.

A total of 23 bands ranged 320-1830 bp were amplified using EM PC2consFD/ EM PC3consRD primers that 14 alleles were already reported by researchers and 9 bands were new. Twenty-three genotypes amplified two bands showing hetetrozigoty in this locus and the rest of them indicated one band. According to the results S_c , 621 bp and S_i had the highest frequencies that S_c had highest frequency (17.1%) in Velian Karaj population. PaConsI-F/

EM PC5consRD primers produced 14 bands ranged 875-2495 bp in all genotypes. The results of this study showed that PCR was a rapid and effective method for determination of S genotypes in plum.

Key words: *Prunus salicina*, S-RNase alleles, Gametophytic self-incompatibility